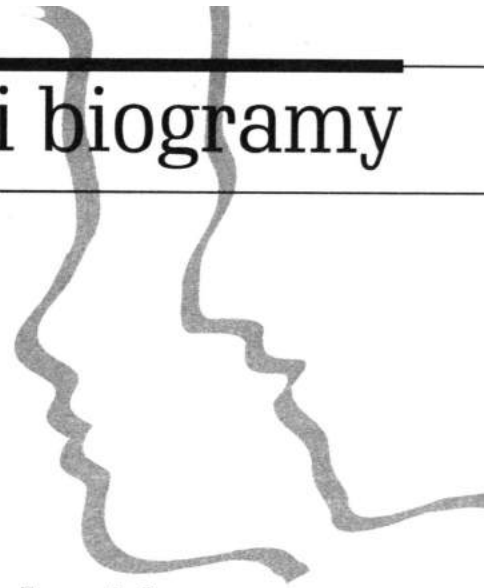

portrety i biogramy

Celestyna Freinet – chronologia życia i działalność

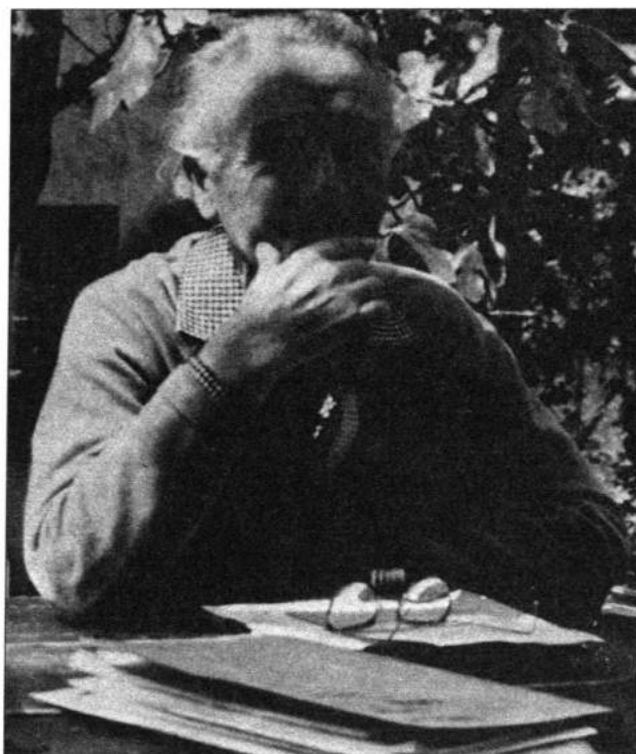

Data	Życie	Konsekwencje Epizodów
1896	Urodził się w Gars, Alpy Nadmorskie, Prowansja, Francja.	Kontrast niezwyklej przyrody i nędzy ludzkiej. Zarówno jeden, jak i drugi czynnik wycisnął w swoisty sposób piętno na osobowość pedagoga i znalazł wyraz w tworzonej koncepcji. Dzieciństwo i młodość Celestyn Freinet przeżywał wśród wieśniaków Górnej Prowansji, co w sposób szczególny odbiło się na intuitywnym i konkretnym sposobie jego myślenia o wychowaniu. „Doświadczenie pasterskie będzie dla Freineta lejtymotywnym jego doświadczenia pedagogicznego”.
1913	Podjekuje studia w <i>Ecole Normale</i> w Nicei, uczelni kształcącej nauczycieli szkół podstawowych, po wcześniejszej edukacji na kursach uzupełniających w Grasse.	Zyskuje pierwsze doświadczenia pedagogiczne.
1914	Wybucha I wojna światowa, Freinet zostaje zmobilizowany.	
1915	Ciężko ranny w płuco pod <i>Chemin des Dames</i> ; otrzymuje <i>Croix de Guerre</i> i <i>Legię Honorową</i> .	Nigdy całkowicie nie wyleczył się ze swej kontuzji. Całe życie zachował krótki oddech. Temu epizodowi przypisuje częściowo wpływ na charakter pedagogicznych innowacji. W tej kwestii wypowiedziała się córka Freineta – Magdalena Bens-Freinet: „Zawsze mówiło się, że z powodu trudności w oddychaniu, które przeszkadzały mojemu ojcu w długim mówieniu, oddawał on głos dzieciom, organizował wycieczki do miasteczka i jego okolic. To prawda. Myślę jednak, że nie był to jedyny powód. Cdyby nawet ojciec był w pełni zdrowy, pracowałby z dziećmi tak, jak to uczynił. Znając go, uważam, że znudziłoby go nauczanie takim sposobem, jakiego sam doświadczył będąc w szkole wyższej. To co zrobił, to był wyraz jego osobowości”.
1920	Zostaje mianowany pomocnikiem nauczyciela w dwuklasowej szkole w Bar-sur-Loup.	Jako nauczyciel „debiutant”, „nowicjusz” staje przed dylematem: czy zaakceptować i włączyć się do ustalonego trybu działań szkoły tradycyjnej czy podjąć wyzwanie i walkę z głęboko zakorzoną tradycją. Szkoła w Bar-sur-Loup jest miejscem narodzin koncepcji Freineta. Tu tworzy drukarnię szkolną, pisze artykuły, uczestniczy w międzynarodowych kongresach Nowego Wychowania, spotyka mistrzów, czyta klasyków współczesnej pedagogiki.

---

portrety i biogramy

Celestyn Freinet

1924 Uczestniczy w kongresie Międzynarodowej Ligi Nowego Wychowania w Montreux. Spotyka się i słucha wykładów czołowych przedstawicieli Nowego Wychowania: M. Montessori, O. Decroly, A. Ferrière, Bonet, Claparède, Dewey.	Spotyka się bezpośrednio z najwybitniejszymi przedstawicielami kierunków Nowego Wychowania. Konfrontuje swoje pomysły z najnowszymi trendami współczesnej pedagogiki. Ostatecznie jednak zdystansuje się nie tylko od pedagogiki tradycyjnej, ale i od nowej pedagogiki. Interesujące propozycje i rozwiązania pedagogiczne Autorytetów są do wykorzystania w szkole elitarnej. Freinet poszukuje rozwiązań pedagogicznych i społecznych, które stworzą szanse rozwoju każdemu dziecku.
1925 Podróż do ZSRR na zaproszenie nauczycieli radzieckich. Spotyka się z N. Krupską, ministrem oświaty, nauczycielami i dziećmi.	Wydaje książkę relacjonującą jego obserwacje i wrażenia z podróży pt. „Jeden miesiąc wśród dzieci rosyjskich” adresowaną do uczniów klas starszych.
1926 Wprowadza drukarnię do pracy szkolnej.	Drukarnia szkolna zmienia charakter i sens pracy dziecka. Ukazuje się książka „Drukarnia w szkole” prezentująca ówczesne poglądy Freineta na Nowoczesną Szkołę.
1927 Odbywa się I Kongres Zwolenników Drukarni Szkolnej w Tours, ukazuje się pierwsze czasopismo „La Gerbe Infantine” redagowane przez dzieci i dla dzieci oraz pierwsze czasopismo dla nauczycieli stosujących nowe techniki „Imprimerie a l'Ecole”.	Celestyn Freinet zaczyna tworzyć ruch kooperatywny zorientowany na wspólną refleksję, namysł nad problemami edukacji, skupia „entuzjastów Nowoczesnej Szkoły”.

---

portrety i biogramy

1928	Zakłada <i>Cooperative de l'enseignement Laique</i> (CEL) – Spółdzielnię Nauczania Świeckiego w Cann.	Spółdzielnia staje się siedzibą i ośrodkiem ogniskującym poczynania ruchu freinetowskiego, narzędziem wytwarzania i rozpowszechniania dokumentacji i materiałów.
1928	Opuszcza Bar-sur-Loup i przenosi się wraz żoną do Saint-Paul-de-Vence.	Freinet zamierza unowocześnić zaniedbaną szkołę, propaguje i realizuje koncepcję Nowoczesnej Szkoły w latach 1928–1933, co przynosi w efekcie narastający konflikt pomiędzy nauczycielem–nowatorem a miejscowym środowiskiem.
1935	Buduje własną eksperymentalną szkołę w Vence, szkołę z internatem, przekształca szkolne otoczenie stosownie do założeń koncepcji Nowoczesnej Szkoły.	Realizuje w Vence ideę szkoły wolnej, eksperymentalnej placówka staje się tylko warsztatem pedagogicznym.
1935	Wraz z Rollandem tworzy <i>Front Obrony Praw Dziecka</i> .	
1939	Wybucha II wojna światowa Freinet zostaje aresztowany, umieszczony w obozie koncentracyjnym, po zwolnieniu podlega kontroli.	Czas w obozie wykorzystuje na refleksję nad systemem wychowania. W czasie wojny nawiązuje kontakt z ruchem oporu w Briançe, którym zaczyna kierować. Po wyzwoleniu obejmuje przewodnictwo Komitetu Wyzwolenia w Departamencie Hautes-Alpes i podejmuje działalność w Vence.
1948	<i>Cooperative</i> przekształca się w <i>Institut de l'ecole moderne</i> w Cannes.	Instytut staje się znaczącym ośrodkiem produkcji i rozpowszechniania pomocy pedagogicznych Nowoczesnej Szkoły.
1949	Ukazuje się film <i>L'ecole buissonniere</i> – reżyser Jean-Paul le Chamois, scenariusz Eliza Freinet.	Film przedstawia życie szkoły i formy działalności właściwe w Szkole w Vence.
1949	Wydane są prace Freineta: <i>L'education Du travail; Les dis de Mathieu</i> .	Opublikowane prace Freineta pozwalają właściwie odczytać i zrozumieć filozofię, psychologię, sposób myślenia i działania właściwy dla Nowoczesnej Szkoły.
1950	Publikowane są kolejne prace: <i>L'Essai de La psychologie sensible appliquee a l'education</i> .	Inspirowały i nadal inspirują zarówno teoretyków badań nad wychowaniem, jak również są źródłem twórczej refleksji praktyków.
1957	Ukazuje się <i>L'ecole moderne francaise</i> .	
1957	Utworzono pod przewodnictwem Freineta <i>Federation Internationale des Mouvements De l'Ecole Moderne</i> – FIMEM.	Zgodnie ze statusem Federacja podtrzymuje i rozwija wszelkiego rodzaju merytoryczne kontakty między nauczycielami zwolennikami Nowoczesnej Szkoły. Członkowie FIMEM spotykają się co roku podczas kongresów Nowoczesnej Szkoły we Francji, a od 1968 roku co dwa lata spotykają się na <i>Recontre Internationale des Educateurs Freinet</i> – RIDEF, za każdym razem w innym kraju (np. w 1996 roku w Polsce).
1966	Celestyn Freinet umiera.	Oryginalna koncepcja pedagogiczna nie umarła wraz z jej Twórcą, przeciwnie, Ruch Nowoczesnej Szkoły zainicjowany przez Freineta trwa i rozwija się nadal.